

[Ministeren for skatter og afgifter]

ge andre gør sig skyldige i, når man diskuterer skattereformen, sådan som den blev aftalt den 19. juni i år. Skattereformen udgør en helhed. Der er i reformen klart positive sider for erhvervslivet, og der er også negative sider for erhvervslivet. For dem, der har indgået denne aftale, har det naturligvis været en afvejning af, hvorledes tingene skulle hænge sammen, og dette gælder ikke blot for erhvervslivet, det gælder også for den enkelte skatteyder. Der er sandelig meget stor forskel på dette og så at fremsætte et paradeforslag som det, hr. Thoft fremsatte i 1982 isoleret og ikke ledsaget af de væsentlige forbedringer for erhvervslivet, som skattereformen indeholder.

Dette lovforslag er prisen for, at man får gennemført en virksomhedsordning for de selvstændige erhvervsdrivende, at man får gennemført kapitalpension for selvstændige erhvervsdrivende, at man ophæver dobbeltbeskatningen ved aktier for aktionærer, at man får nedsat indkomstkatten for alle skatteydere, også erhvervslivet, på en sådan måde, at det disponible beløb efter skat for de højeste indkomster forhøjes med 20 pct. Det er jo en helt anden snak end den, hr. Thoft præsenterede folketinget for i 1982.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Paradeforslag, siger skatteministeren. Paradeforslag, kan fremskridtspartiet så sige, og det må være til ære for de socialistiske partier.

Det er så sørgeligt her at høre en konservativ skatteminister sige, at vi får indkomstskattelettelser. Hvor henter vi pengene fra, spørger skatteministeren – jo, det gør vi fra det hårdt betrængte erhvervsliv. Er det endnu ikke gået op for denne borgerlige regering, at den eneste måde, man kan hente pengene på, er ved offentlige besparelser? Vil den borgerlige regering stadig væk fastholde, at vi har det offentlige serviceniveau, som vi nu synes er passende? Er det ikke beskæmmende, at man virkelig skal indrømme, at de 4,5 mia kr. tager man altså bare fra erhvervslivet, og så er den potte ude. Så går det lige op.

Jeg vil da godt trøste hr. Thoft. Jeg er da sikker på, at hr. Thofts forslag fra 1982 såmænd nok skal blive gennemført på et tids-

punkt og med den borgerlige regerings samtykke.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Fru Pia Kjærsgaards forventninger og formeninger om fremtiden skal jeg lade fuldstændig ligge. Der er jo andre med mere humoristisk sans, der har udtalt sig om, hvad man kan sige om fremtiden.

Derimod vil jeg gerne prikke hul på den myte, som fru Pia Kjærsgaard her er med til at understrege i folketinget, nemlig at det er erhvervslivet, der betaler skattereformen. Det er klart, at nogle af de midler, der skal til for at gøre et skattereforprovenu neutralt, kommer fra erhvervslivet, herunder spørgsmålet om repræsentationsfradrag, og der vil også være andre fradragssaneringer, der, på samme måde som de rammer lønmodtagere, også vil få virkning for erhvervslivet: kontingenter o.lign. til faglige sammenslutninger og den slags ting. Men det store provenu, som finansierer skattereformen, skyldes simpelt hen dette, at vi dels omlægger fradragene, dels på anden måde ændrer skalaen, og det skyldes navnlig det store rentefradrag ved omlægning til kapitalindkomst, som gør, at tingene hænger sammen.

Erhvervslivet har gennem skattereformen fået adskillige fordele ved den aftale, der er indgået, og den væsentligste er vel nok den, at 6 partier er blevet enige om at gennemføre en ændring af vort skattesystem og dermed har været med til at skabe den også for erhvervslivet så nødvendige politiske stabilitet.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at flere ordførere venter på at komme til i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja, det er da rigtigt, at der står 6 partier bag. Der står 6 socialistiske partier bag. Så er der 3 partier tilbage i folketinget. Der er SF, VS og fremskridtspartiet. De to har i adskillige lande vist, at de duede ikke. Så er der altså kun fremskridtspartiet tilbage. Jeg er ked af at skulle sige det.

Og med hensyn til fremtiden: ja men jeg ville da aldrig nogen sinde have forestillet mig, at da den borgerlige regering trådte til,